

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

udtalte, at de 3 Kr. er for lav en Pris, og at den ikke svarer til Produktionsprisen. Jeg vil hertil sige, at det er min fulde Overbevisning, at dersom vi kunde opnaa de 3 Kr., som vi nu fastlægger for Hjemmemarkedet, ogsaa for det, vi eksporterer, vilde vi sikkert kunne opretholde Produktionen. Og det er ikke en Overbevisning, som jeg ikke kan støtte paa Kendsgæringer, for, saa vidt jeg husker, var Gennemsnitsprisen for eksporteret Smør i 1937 2 Kr. 25 Øre, i 1938 2 Kr. 31 Øre, og i de Aar, der gik forud, var den endogsaa betydeligt lavere, men trods disse Priser, som altsaa laa 30 pCt. under de 3 Kr., vi her fastlægger, gik Produktionen ustandseligt opad. Der er derfor ingen Tvivl om, at hvis vi kunde opnaa den Pris, vi nu fastlægger for Hjemmemarkedet, ogsaa for Eksporten, vilde Produktionen ikke gaa ned. Vel er Priserne paa Oliekager, som vi indfører fra Udlandet, steget meget betydeligt, ogsaa langt mere end de 30 pCt., men største Delen af de Produkter, der medgaar til Smørproduktionen, er jo hjemmelavede Produkter, som ikke staa Landmændene i en tilsvarende Pris, og som slet ikke er undergaaet en saadan Prisstigning som de udefra indkøbte Foderstoffer. Jeg føler mig derfor overbevist om, at det vil være tilstrækkeligt at sætte Prisen til 3 Kr. pr. kg. Det er en Pris, Producenterne kan være tilfredse med, og det er en Pris, som jeg ogsaa synes Forbrugerne kan være tilfredse med.

Det ærede Medlem (Bækgaard) spurgte, om jeg vilde være med til at begrænse Margarineforbruget. Ja, jeg har ikke det fjerneste imod, at Folk agiterer for, at man skal spise Smør i Stedet for Margarine — tværtimod; men jeg tør ikke staa her og anbefale det til Husmødrene, fordi jeg ved, at de ogsaa skal tage Hensyn til deres Pengepung, og der er mange Mennesker, hvis Pengepung vanskeligt kan staa Maal med de Smørpriser, der her er Tale om — det maa derfor blive deres egen Sag, om de vil spise Smør eller Margarine. Men hvis det ærede Medlem med sit Spørgsmaal mener, om jeg vil være med til enten at forbyde Margarine eller at fordyre den, kan det ærede Medlem være sikker paa, at der kan han ikke faa min Medvirken, ikke alene fordi det i alt for høj Grad vil ramme Ikke-Landbrugere, som hører til de fattigste, men ogsaa — og ikke mindst — fordi langt den største Del af Landbrugerne slet ikke vil kunne faa Raad til at spise Smør — det viser Erfaringen jo. Der er ingen Klasse i Befolkningen, der spiser mindre Smør end Landbrugerne, og

det gælder først og fremmest Husmændene og de Gaardmænd, som har deres Folk i Kost. At de store Landmænd, som ikke har Folk i Kost, vil have Fordel af at faa en Margarineafgift, hvis Provenu skulde benyttes som Tilskud til Smørret, er indlysende, idet de har en stor Smørproduktion og et ringe Margarineforbrug; men for de almindelige Landmænd vil det sikkert betyde et stort Tab, og derfor kan det ærede Medlem ogsaa være sikker paa, at i de Kredse af Landbefolkningen vil man slet ikke anse Margarineforbud eller Margarinefordyrelse for ønskværdig.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at dette kun er Lapperier. Nu er der jo ingen, der kan vide, hvad denne Ordning vil give, fordi vi ikke kender Eksportpriserne ud i Fremtiden, men hvis man ser paa, hvad den heromhandlede Lovgivning har givet Landmændene gennem de Aar, vi har haft den, er det rundt regnet 13 Mill. Kr. om Aaret. At det ærede Medlem kalder dette Lapperier — ja, det er jo et Bevis paa, at han ser lidt mere stort paa det end vi andre. Jeg vil fra et Landbrugs-synspunkt mene, at det vil være uforsvarligt at stemme en saadan Lov ned. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at det ærede Medlem og hans Parti, hvis de havde Magt til at forhindre denne Lovgivning, vilde stemme den ned; men de er jo i den Situation, at Forbrugerne vil gennemføre en saadan Ordning, og saa kan de, der mener først og fremmest at repræsentere Producenterne, sidde med Hænderne i Lommerne og lade Forbrugerne vedtage en Ordning, der giver ca. 13 Mill. Kr. om Aaret. Det er en ejendommelig og beklagelig Situation — det skal jeg villigt indrømme. Jeg forstaaer ikke, at man fra den Side overhovedet kan se saadan paa det, navnlig naar man maa erkende, at den foreslaede Pris — som jeg sagde før — ligger 30 pCt. over de Priser, der blev opnaaet i 1938 ved Eksport, og ligger 25 pCt. over de Priser, vi har faaet for det Smør, der er eksporteret i de Maaned, som er gaaet siden Krigen Udbrød. Jeg synes i alt Fald ikke, man kan kendetegne Venstres og Bondepartiets Holdning som værende Udslag af Samfundssind.

Kr. Johansen: For at afværge mulig Misforstaaelse vil jeg gerne sige, at mine Bemærkninger om det, Landmænd brugte, naar de kom til Byen, hverken skal opfattes som Beskyldning eller Anklage. Jeg mener ikke, Landmændene solder, naar de kommer til Byen — der kan være enkelte Undtagelser ligesom i andre Befolkningslag —, det,